Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	5Sf/18/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0725100600
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2025:0725100600.1

Uznesenie

4 5Sf/18/2025

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: JUDr. Martin Aksamit, so sídlom správcovskej kancelárie: Mostová 4, 811 01 Bratislava, zn. správcu: S1659, správca konkurznej podstaty úpadcu: ARES SECURITY, s.r.o. v konkurze s. r. o., so sídlom Hrachová 41/41, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 874 368, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 100583972/2025 zo dňa 11.02.2025, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

r o z h o d o l :

5 5Sf/18/2025

Správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 22.04.2025 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 22.04.2025 doručenou elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom Správnemu súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) dňa 30.04.2025 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100583972/2025 zo dňa 11.02.2025, ktorým žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“), potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava číslo 103089065/2024 zo dňa 29.10.2024, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 7 960,00 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2020.

2. Spolu so žalobou žalobca navrhol priznať správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Argumentoval tým, že v danom prípade existuje hrozba, že správca dane vyrubenú daň v blízkej budúcnosti začne vymáhať prostredníctvom exekučného konania vedeného proti žalobcovi ako daňovému subjektu. Žalobca sa osobitnými žalobami, na rovnakom skutkovom a právnom základe, domáha preskúmania aj ostatných rozhodnutí za jednotlivé mesiace, a to mesiac január 2020 - jún 2020, august až december 2020, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť v ten istý deň. Vzhľadom k tomu, že v súvislosti s vyrubením rozdielu dane za mesiac január 2020 až december 2020 celkom spolu vo výške 114 274,80 EUR, by okamžitým výkonom takéhoto rozhodnutia žalobcovi hrozila závažná ujma a značná hospodárska resp. finančná škoda v rozpore s verejným záujmom bezprostredne ohrozujúca samotné vykonávanie podnikateľskej činnosti žalobcu, je toho názoru, že je nutné, aby do času rozhodnutia súdu vo veci samej v tomto konaní možnosť uplatnenia a vykonateľnosti vyššie špecifikovaných zjavne nezákonných rozhodnutí napadnutých touto žalobou bola zo strany konajúceho

súdu odložená, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu o tejto žalobe, ktorá voči napadnutým rozhodnutiam smeruje.

3. Žalovaný sa vyjadril k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podaním zo dňa 22.09.2025. Uviedol, že nevidí dôvod na priznanie odkladného účinku – odkladu vykonateľnosti rozhodnutí daňových orgánov, vzhľadom na to, že žalobca požiadal o splátkový kalendár nedoplatku, vzniknutého na základe rozdielu dane v sume 7 960,00 eur za zdaňovacie obdobie júl 2020, na účet žalovaného, pričom správca dane platenie daňového nedoplatku v splátkach povolil v zmysle rozhodnutia Daňového úradu Bratislava č. 101882555/2025 zo dňa 16.05.2025, (ktoré tvorí prílohu vyjadrenia žalovaného) a nepredložil žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že mu hrozí závažná ujma.

4. Vzhľadom na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu uznesením Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 22K/19/2025 zo dňa 14.08.2025, zverejneným v Obchodnom vestníku 162/2025 dňa 22.08.2025, sa správne súdne konanie prerušilo, a to s poukazom na § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Správca konkurznej podstaty doručil súdu dňa 08.12.2025 návrh na pokračovanie v konaní, na základe čoho súd pokračoval zo zákona v konaní so správcom konkurznej podstaty v zmysle § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov.

5. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

6. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

7. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

8. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 6. 2024, sp. zn. I. ÚS 326/2024, body 17 a 19: „Rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP nie je rozhodnutím vo veci samej a následky z neho plynúce nie sú konečné a nezmeniteľné, a možno preto konštatovať, že takéto rozhodnutie je zákonom konštruované ako rozhodnutie dočasnej povahy (m. m. III. ÚS 468/2018, I. ÚS 158/2020, I. ÚS 132/2022, I. ÚS 135/2022, II. ÚS 457/2022, III. ÚS 231/2024, IV. ÚS 181/2024). Posúdenie splnenia podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žaloby je zásadne vecou konajúceho správneho súdu, pričom k prieskumu reálnej existencie týchto podmienok nie je ústavný súd oprávnený... Inštitút odkladného účinku správnej žaloby je koncipovaný predovšetkým ako dočasná procesná ochrana žalobcu pred okamžitým výkonom pre neho nepriaznivého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak sú na to splnené zákonom vyžadované podmienky. Ide teda o výnimočný inštitút, ktorého účelom je ochrániť adresáta verejnej správy pred prípadnými neodstrániteľnými negatívnymi následkami aktov verejnej správy za kumulatívneho splnenia podmienky, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.“

9. Zákonným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy mu hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v § 185 SSP, a zároveň má tieto dôvody nielen uviesť, ale niektorý z týchto dôvodov musí správnemu súdu preukázať tak, aby bolo zrejmé, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne privodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Preukázať existenciu hrozby závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu. Nie je potrebné preukazovať, že k ujme (či inému zákonom definovanému negatívnemu následku) už reálne došlo, postačuje preukázanie hrozby, že táto ujma nastane a dosiahne zákonom požadovanú

intenzitu (závažná ujma, značná hospodárska alebo finančná škoda, vážny nenapraviteľný následok). Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/17/2018 z 30. mája 2018, bod 8).

10. Správny súd poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 132/2022-11 z 03.03.2022, bod 11 podľa ktorého: „Možnosť priznania odkladného účinku správnej žalobe rozhodnutím správneho súdu je plne ovládaná dispozičnou zásadou. Podanie návrhu na priznanie odkladného účinku nie je viazané na žiadnu lehotu. Žalobca môže podať takýto návrh najskôr so správnou žalobou, či už ako jej súčasť, alebo samostatne, a najneskôr do konečného rozhodnutia správneho súdu (pozri § 187 ods. 3 SSP). Návrh na priznanie odkladného účinku má v zásade povahu podania vo veci samej (§ 55 ods. 2 SSP). Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec závisí vo veľkej miere aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia. (pozri aj Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 924, 926 až 927 a 934).“

11. Správny súd sa zaoberal žalobcom uvedeným dôvodom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Ako dôvod žalobca uviedol, že kumuláciou následkov rozhodnutí žalovaného týkajúcich sa viacerých zdaňovacích období mu vznikla celková suma dorubenia dane z pridanej hodnoty resp. zníženia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 114 274,80 EUR, ktorá by okamžitým výkonom takéhoto rozhodnutia žalobcovi hrozila závažná ujma a značná hospodárska resp. finančná škoda v rozpore s verejným záujmom bezprostredne ohrozujúca samotné vykonávanie podnikateľskej činnosti žalobcu. V nadväznosti na toto tvrdenie je potrebné zdôrazniť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal pravdivosť tohto tvrdenia a ani skutočnosť, že práve v príčinnej súvislosti s viacerými vydanými rozhodnutiami žalovaného má dôjsť k nenapraviteľným následkom u žalobcu. Žalobca súdu nepredostrel žiaden diapazón dôkazov osvedčujúcich tvrdenú hrozbu, keďže žalobca správnemu súdu nepredložil ani jeden dôkaz týkajúci sa jeho majetkovej a finančnej situácie a konkrétneho dopadu napadnutého rozhodnutia žalovaného na žalobcovu situáciu. Tvrdenie žalobcu tak ostalo v abstraktnej, až vágnej rovine. Preto správny súd nemohol prisvedčiť preukázaniu dôvodnosti uvedenej tvrdenej hrozby.

12. Na základe vyššie uvedeného správny súd sumárne uzatvára, že žalobca neosvedčil existenciu hrozby závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, prípadne iného vážneho nenapraviteľného následku, vyžadovaného zákonom, keďže svoje tvrdenia ničím nepodložil. Žalobcovi v konaní podľa § 185 písm. a) SSP prislúcha nielen povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť dôkazná, teda povinnosť svoje tvrdenia komplexne, riadne a dostatočne preukázať, k čomu v tomto prípade nedošlo.

13. Správny súd poukazuje aj na ďalší predpoklad priznania odkladného účinku správnej žalobe, ktorým je osvedčenie, že jeho priznanie nie je v rozpore s verejným záujmom. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 479/2017-44 „verejný záujem možno vymedziť ako záujem, resp. záujmy, ktoré by bolo možné označiť za obecné či verejné, a je tak spojený s činnosťami, ktorých výsledkom je čo najväčší prínos pre maximálny počet subjektov. Osobný záujem je úzko spojený s produktmi, aktivitami alebo cieľmi, ktoré sleduje jednotlivec pre vlastný profit. Nejde teda o prospech, ktorý je vytváraný a využívaný všetkými, alebo väčšinou členov príslušnej spoločnosti alebo skupiny obyvateľov. Osobný záujem reprezentuje finančné i nefinančné záujmy jednotlivca, zamerané na zvyšovanie jeho individuálneho prínosu.“ Žalobca sa v návrhu na priznanie odkladného účinku žiadnym spôsobom nevenoval aj druhej zákonnej podmienke priznania odkladného účinku správnej žalobe, ktorou je neexistencia rozporu s verejným záujmom. Správny súd uvádza, že ak by aj boli splnené podmienky pre priznanie odkladného účinku v podobe preukázania hrozby zákonom predvídaného následku s určitou intenzitou, čo podľa názoru správneho súdu nie sú, je tu kolízia súkromných záujmov žalobcu s verejným záujmom, ktorým je záujem na fiškálnej a daňovej politike štátu založenej na riadnom a včasnom výbere daní a plnení daňových povinností.

14. Správny súd na základe vyššie uvedeného podľa § 188 SSP zamietol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

15. Toto uznesenie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť [§ 439 ods. 2 písm. e) SSP].